On. Palatul Cultural Arad

ul X, No. 769 ...AGINI 2 LEI Marți, 12 Februarie 1935.
ul II de apari ...

Ecoul

...Țiganul dela Bozovici (știți:... „comandantul forțelor economice din Banat", cum aiurează că este), plutește din nou în al șaptelea cer, pentrucă... ar fi fost confirmat în postul ce nu-l merită, dar îl mai ocupă încă.

...Să nu-i fie de scurtă durată fericirea și pe urmă să vie jos ca glonțul — tocmai pentrucă s'a cocoțat prea sus!...

ector: CONST. I. ȘTEFĂNESCU ♣ Redacția și ... Bdl Regele Ferdinand 5. Telef. 333.

Dela o zi la alta

Rudolf Brandsch a cerut d-lui ministru Anghelescu ca elevii de naționalitate germană să nu mai urmeze secția maghiară și să li se înființeze secții germane

Noui avertismente date contribuabililor de Ministerul de finanțe

Ce se crede despre răspunsul Germaniei la încheierile franco-britanice dela Londra

Votka e mai tare și decât moartea?

D. Rudolf Brandsch fost subsecretar a minorităților fost primit ieri în audiență de d. dr. Anghelescu, ministrul Instrucțiunii. D-sa a intervenit pentru absolvenții unei școale normale particulare cerând ca aceștia să poată deveni învățători la școlile de stat.

D. ministru Anghelescu a răspuns că această cerere nu poate fi aprobată atâta timp cât trei mii de învățători români sunt fără posturi, mai ales că învățătorii germani nu cunosc limba statului.

D. Brandsch a cerut apoi ca în comunele din nordul Ardealului cu populație germană de origine, secțiile maghiare dela școlile primare de stat să fie transformate în secții germane.

D. dr. Anghelescu și-a înșuțit această cerere și a declarat că începutul transformărei se va face la Satu-Mare.

*

Ministrul Finanțelor atrage atențiunea contribuabililor în întârziere cu plata impozitelor pe exercițiul curent 1934—35, că la 15 Februarie 1935 expiră ultimul termen până când au dreptul să beneficieze de o reducere de 5 la sută a debitului lor. Totodată, acelaș minister, aduce la cunoștință că nu înțelege să se extindă, în nici un caz și sub nici o formă asupra sumelor datorate dela 1932 încoace, dreptul de a acoperi debitul cu bonuri de impozit.

Urmăririle se vor face pentru plata integrală în numerar a acestor debite la cari se adaugă majorările prevăzute de lege.

■

PARIS, 11 (RADOR). — **In cercurile bine informate se crede că răspunsul Germaniei la acordurile dela Londra se va da până în 14 Februarie și că acest răspuns va fi mai mult o deschidere de negocieri decât o acceptare. El va aduce, în orice caz, o orientare spre acceptarea convenției aeriene.**

In aceleași cercuri se prevăd dificultăți cu privire la Pactul Oriental.

Acum câteva săptămâni în Rusia s'a întâmplat un accident de cale ferată cauzat de un acar beat.

Guvernul sovietic a votat imediat o lege prin care se prevede condamnarea la moarte a funcționarilor din posturile de răspundere cari ar veni beți la serviciu.

Peste câteva zile această drastică lege a și avut ocazie să-și dovedească intransigența și doui acari veniți la slujbă în stare de ebrietate, au fost condamnați la moarte și executați imediat.

Iată că acum agenția telegrafică „Rador" ne aduce vestea unui accident de cale ferată petrecut la Stroganovo (Rusia) și care s'a terminat cu un bilanț de 18 morți, 9 grav răniți și 10 răniți mai ușor.

Accidentul a fost provocat tot de un acar beat care a manevrat greșit.

Nu putem presupune că acarul n'a cunoscut rigoarea dispozițiunilor menite să prevină aceste cazuri. Așa încât ne întrebăm, oare gestul acarului n'a fost egal cu o sinucidere? Sau, să fie plăcerile vutkei mai prețioase chiar decât viața?

In memoria lui Vasile Goldiș

Românimea recunoscătoare actelor lui patriotice a ținut să-l comemoreze Duminecă așa cum se cuvine

Parastasul dela catedrală. — La Palatul Cultural. — Pelerinaj la mormântul lui Vasile Goldiș. — Conferința d-lui profesor universitar Silviu Dragomir

Duminecă, zi de iarnă, îmbrăcată în haina imaculată a zăpezii, s'a împlinit un an dela moartea marelui Vasile Goldiș, cea mai luminoasă figură din istoria Aradului și Ardealului.

La un an dela moarte, Vasile Goldiș ne apare mai mare și mai impunător, rolul său mai măreț și influența sa, asupra evenimentelor, mai impunătoare.

Și primul an trecut în veșnicie, de când un neam întreg i-a plâns moartea, ne-a arătat, — prin prisma vieții de azi, — pierderea ireparabilă ce-am suferit-o, de când EL a dispărut dintre noi.

Ce-a însemnat Vasile Goldiș pentru Arad, pentru Ardeal și pentru Banat, ne-a arătat-o mulțimea de oameni, anonimi, în cea mai mare parte, veniți din toate părțile, ca alăturri de familie, de prieteni și amici, să înalțe, spre Cel Atotputernic, o rugăciune pentru odihna sufletului său și să soarbă cu nesațiu, cuvintele celor cari au vorbit despre marele dispărut.

Poporul s'a închinat memoriei lui Vasile Goldiș, arătând, încă odată, că românii nu uită pe acei cari i-au fost prieteni, sfătuitori, conducători și câteodată părinți sufletești, iar oficialitatea, la inițiativa despărțământului local al „Astrei", i-a consacrat o cameră în Palatul Cultural, pentru ca generațiile viitoare să vadă, cel puțin, elementele materiale, în mijlocul cărora a gândit și lucrat, fostul director al „Românului"...

...Este o datorie ca, an de an, ziua morții lui Vasile Goldiș să fie comemorată, pentru ca din nesfârșita lui dragoste de neam și de țară, să ne inspirăm și noi și cei ce vor veni după noi.

Parastasul

In afară de credincioșii obișnuiți, Duminecă, în Catedrală s'au observat o mulțime de figuri streine, chiar și din oraș. Din om în om, svonul trece: Parastas pentru Vasile Goldiș! Serviciul divin e spre sfârșite. Din strană preoții se îndreaptă spre altar. In naos, apare d-na Goldiș și familia îndoliată, reprezentanții autorităților: Dr. Ioan Groza prefectul județului, dr. Ion Ursu, președintele comisiei interimare, înconjurat de câțiva membri, dr. R. Bejan, chestorul poliției, comitetul despărțământului Arad al „Astrei", în frunte cu președintele, d. Ascaniu Crișan, foști amici și cunoscuți.

Intre timp, serviciul divin a luat sfârșit. Din altar, în ornate vlădicești și înconjurat de tot clerul arădan, apare P. S. Sa Episcopul Grigorie. Parastasul începe. Rugăciunile și răspunsurile corului sunt ascultate într'o tăcere pioasă. In biserica plină până la cel din urmă loc, printre fumul tămâiei din cădelniți, rugăciunile se ridică spre cer...

Veșnică fie pomenirea lui!

...Și toți cei din biserică, subliniază cu semnul crucii, sfârșitul parastasului. Ici colo, prin mulțime, câte-o mână șterge mărgăritarele lacrămilor ce-au evadat pe gene...

Preoții se întorc în altar, iar lumea, în tăcere, în reculegere pornește 'ncet spre ieșire.

La Palatul Cultural

Dela Catedrală, conform programului stabilit, asistența se îndreaptă spre Palatul Cultural, unde va avea loc inaugurarea camerei „Vasile Goldiș".

(Continuarea în pagina II-a).

Note zilnice

Ocupându-ne în „Ecoul" dela 7 Februarie crt. de economiile ce se impun în toate domeniile astăzi, din pricina stării precare financiare prin care trece țara, am subliniat în ce fel irosim banul public și cu menținerea unei secții inutile șvăbești, la Școala superioară comercială de băieți din Timișoara. Și, precizând că, menționata secție funcționează cu numai 25 elevi în patru clase (în contradicție flagrantă cu prevederile art. 13 din Legea învățământului secundar, care spune că, fiecare clasă trebuie să aibă minimum 25 elevi), am mai adăugat că bugetivorii nu sunt măcar români neaoși — majoritatea absolută a profesorilor fiind evrei maghiari!

Partea și mai hilariantă a mascaradei din acea pretinsă „secție germană" e, că, bieții șvăbișori nu învață o limbă germană. Educatorii lor, pe drept cuvânt, le predă o limbă păsărească... Un fel de idiș amestecat cu Esperanto. Ne este teamă că, dacă într'o bună zi, Herr Lenau, poetul șvabilor din Banat, ar asculta ce fel de „jermână"... învață elevii în locul limbei lui Schiller și a lui Goethe, l-ar lovi apoplexia...

Pentru șvabi este mult mai preferabil să facă școala în limba română — învățând-o cel puțin pe aceasta cumsecade. Oameni practici cum sunt, ne miră cum nu înțeleg importanța acestei necesități, mai cu seamă că, în trecut au făcut dovada acestei inteligențe, ce presupunem că o posedă și astăzi: Știau perfect limba ungară.

Astăzi — depe urma indicatei secții germane — nu știu nici românește, nici ungurește și nici nemțește...

Dar, știți cât îl costă pe păgubașul cel mare — pe Statul român — luxul de a întreține o secție „jermână" la Școala superioară comercială de băieți din Timișoara, pentru ca să fie galant cu domnii profesori neoromâni?

Bătuți pe muchie, tocmai un milion două sute mii lei, anual!

Felicitați-vă, domnilor strașnici gospodari, cari dați asemenea pilde de chibzuință, în timp ce ne lâncezesc atâția români în analfabetism (îl știți destul de bine cât la sută e procentul!) din lipsa de școli și dascăli!

■

A dat Dumnezeu că și municipalitatea arădană nu-i mai dă pas zăpezii să troneze în mijlocul străzilor — pe cele principale mai cu seamă.

Se vede că-i perfect adevărat... că tot răul — în bine vine!...

De nu se deteriorau autobuzele depe urma troienelor de acum zece zile, lăsate chiar pe artera principală — de-ți făceau impresia când veneai dela gară că treci prin hârtoapele vr'unui drum vecinal din Basarabia, de acum douăzeci de ani — desigur că și astăzi am fi avut acelaș trist spectacol.

Const. I. Ștefănescu

In memoria lui Vasile Goldiş

Românimea recunoscătoare actelor lui patriotice a ţinut să-l comemoreze Duminecă aşa cum se cuvine

La Palatul Cultural. — Cuvântările. — Pelerinaj la mormântul lui Vasile Goldiş. — Conferinţa d-lui profesor universitar Silviu Dragomir

(Urmare din pag. I-a).

La Palat, sala pinacotecei se dovedeşte neîncăpătoare pentru mulţimea ce-a ţinut să asiste la această serbare pioasă.

Lângă tribuna ad-hoc, iau loc membrii familiei, oratorii şi reprezentanţii municipiului.

Primul cuvânt al comemorării de Duminecă este rostit de P. S. Sa Episcopul Grigorie al Aradului. P. S. Sa a spus următoarele:

Cuvântul P. S. Episcopul Grigorie

Un an a trecut decând mult regretatul învăţat, apostol şi bărbat de stat al neamului nostru, — Vasile Goldiş, — nu mai este între noi. In faţa veşnicei nu numai un an, dar nici secole, nici epoci nu înseamnă nimic şi noi totuş facem împărţirea timpului pentru a putea aprecia evenimentele cu raţiunea limitată omenească.

Un an dă grai copilului din leagăn, aduce la vârsta şcolară pe alţii, căsătoreşte pe cei tineri, întemeiază familii, cu un cuvânt lasă urme adânci în viaţă. Trecerea unui an dela moartea lui Vasile Goldiş a lăsat şi în viaţa noastră a arădanilor urme adânci şi fie-mi îngăduit să constat că a lăsat vestigii mai alese în viaţa superioară a sufletului. Noi, în adevăr simţim dispariţia dintre noi a creştinului de elită, care practică poruncile bisericii, care nu uită nici o clipă că printre puterea omenească poţi afla tainele naturii, poţi vindeca bolnavi, biruieşti pe vrăjmaşi, cucereşti ţări şi împărăţii, dar numai prin darul lui Dumnezeu se poate întemeia împărăţia sufletelor unde inimile să fie mai bune.

Regretatul Vasile Goldiş era un ucenic al credinţei. Ca un mucenic a trăit viaţa credinţei în timpul suferinţelor sale. Au fost eroi ai faptelor, ai sentimentelor, ai războaielor şi eroi ai suferinţelor. Şi Vasile Goldiş era dintre cei din urmă. Dar erou ai pildei. Era bolnav, dar nu fugea, ci se apropia de altarul bisericii strămoşeşti, fiindcă, ştia că e dator faţă de Dumnezeu mai întâi şi apoi faţă de generaţiile tinere. Cu câtă durere nu văd eu dispariţia acestor îndatoriri dintre noi, cu câtă durere nu mă gândesc la aceia cari ar trebui să dea pildă tineretului asupra urmării lui Hristos. Căci Hristos cere să-I dăm ucenici, soldaţi, luptători, garda care să lupte pentru triumful evangheliei, fără de care împărăţia inimilor nu se poate realiza. Hristos cere ca tânărul să-şi oţelească puterea la isvorul evangheliei, să vadă lumea cu ochii lui Hristos. Domnul cere ca tânărul de azi să-I împrumute, să-I ofere lui Hristos, ochii, mâinile sale, inima sa!

Eu cred că nimic nu grăieşte mai elocvent despre necesitatea unui idealism creştin decât mobilierul, lucrurile din această cameră aranjate în amintirea lui Vasile Goldiş. Ele, sau cele mai multe dintr'însele timp de 30 de ani au stat într'un modest birou al episcopiei noastre, ale cărei edificii lasă de dorit şi de cari lumea nu se apropie cu floarea recunoştinţei. Dar noi credem în puterea de grai a obiectelor din aceasta cameră şi mai credem că lumea arădană nu va uita de idealismul lui Vasile Goldiş. Căci el a fost dascăl şi pe vremea lui dascălii toţi erau idealişti, adecă erau în formarea generaţiilor, colaboratori ai inimilor de mamă, artişti cari din materialul brut sculptau monumente vii, colaboratori ai religiei şi moralităţii, binelui şi adevărului.

Fără idealism însufleţitor, ei ar fi fost fără suflet, în ochi fără priviri, în inimi fără simţire. Şi cu groază mă gândesc că s'ar găsi şi numai unul între cei chemaţi a educa generaţiile de azi, care să stea nepăsător şi să vadă suflete pustii. Sufletul pustiu este ca o casă pustie, dar nu ca o casă în care n'a intrat încă locatarul, ci una din care acesta a plecat lăsând totul în desordine.

Ne repugnă să ne gândim la oamenii de azi călăuziţi de turpe lucrum, ci evocăm în memorie figura lui Vasile Goldiş, care în oficiul său era omul idealismului, al însufleţirii, al dragostei pentru alţii. Mă gândesc la Vasile Goldiş, care ca preşedinte al Astrei era cuprins de dragostea lăţirii culturii în popor. El n'a căzut în adulaţie proprie, tocmai pentrucă avea înaltă cultură; el nu era omul trufiei ci omul modestiei, care îmi spunea că intră ca în biserică în biroul dela episcopia noastră.

El era apostolul luminii pe care o voia aprinsă pretutindeni. Este deci firesc că evita cugetarea materialistă precum şi lauda cu numărul, cantitatea cunoştinţelor. Căci totalitatea cunoştinţelor, toată cultura, fără idealismul binefăcător, este o rafinărie. Să nu uităm deci că una din cele mai cardinale îndatoriri pentru noi este să clădim mai departe pe temelia pusă de alţii.

Avem datoria să creştem tineretul şi societatea în cultul idealurilor sfinte ale sufletului nostru românesc. In felul acesta vom desvolta şi cultul recunoştinţei iar roua idealismului curat va fructifica viaţa noastră românească în mersul ei spre veşnicie.

Din partea Asoc. pentru cultura poporului român „Astra"

Cuvântul este luat apoi, de d. prof. Ascaniu Crişan, directorul liceului „Moise Nicoară" şi preşedintele despărţământului local al „Astrei" care rosteşte impresionanta cuvântare care urmează:

Azi când se împlineşte un an dela moartea lui Vasile Goldiş, un sentiment de creştinească pietate ne-a întrunit, pentru a evoca în gândurile noastre măreaţa lui personalitate şi a inspira adânc atmosfera acestui colţ de muzeu, în care fiecare obiect, ca tot atâtea relicve scumpe, mai păstrează câte o părticică din sufletul său mare.

Decâteori la această masă de scris cugetătorul Vasile Goldiş n'a stat cu sine de vorbă pentru a fixa, în tiparul nepieritor al scrisului, chintesenţa ideilor cari îi frământau sufletul. Căci Vasile Goldiş a fost un gânditor. Deşi epoca de sbucium în care a trăit, nu i-a îngăduit liniştea contemplărilor senine înşiruindu-l în linia luptătorilor, totuşi, din fiecare cuvânt rostit, din fiecare atitudine a sa se desprindea un suflet care caută să dea o justificare filosofică convingerilor sale îmbrăcate în haina unei ireproşabile elocinţi. Cultura clasică pe care profesorul de limba latină a absorbit-o cu toate antenele sufletului, din operile marilor literaţi şi bărbaţi politici ai Romei antice, şi-a imprimat adânc pecetea în întreg felul său de-a fi. Siguranţa în atitudini, claritatea în convigeri, avântul şi patosul oratoric, curajul opiniilor, scrisul său concentrat în fraze lapidare şi totuşi pline de avânt, îşi au obârşie tocmai în această adâncă pătrundere a clasicismului.

Dar personalitatea complexă a lui Vasile Goldiş nu se mărgineşte la atât. Contrar intelectualului tip de astăzi, care trăieşte o viaţă întreagă din un capital sufletesc dobândit în anii de studiu, Vasile Goldiş îşi controla mereu cunoştinţele, prin o asidnă lectură, se documenta zilnic asupra realităţilor cari formau obiectul preocupărilor sale de îndrumător politic, aprofunda studii migăloase de sociologie, iar în clipele de recreaţie urmărea cu un viu interes ultimele creaţiuni ale scrisului românesc. Aceste neîntrerupte preocupări caracteristice pentru cărturarul de rasă, este a se atribui vioiciunea tinerească a spiritului său, pe care şi-a păstrat-o nealterată până în ultimele clipe ale vieţii. De aci rolul său de doctrinar al luptelor politice antebelice, care se vădea în atâtea închegări de memorii, programe şi rezoluţii, culminând în documentata sa expunere dela Adunarea din Alba Iulia.

Alături de această atitudine de cugetător, Vasile Goldiş a fost un mare animator. Personalitatea sa robustă, ajutată de un fizic impunător, plin de prestanţă, răspândea acel fluid magnetic care singur e în stare să mobilizeze conştiinţele să le contopească într'un tot solidar. In toiul luptelor care s'au dat în trecut pentru conservarea fiinţei noastre naţionale, cuvântul său de ordine sfârşea prin a fi o poruncă pe care nimeni nu cuteza s'o calce. A fost comandantul care ştie ce vrea, hotărît în acţiuni, cu viziunea clară a ţelului urmărit. De aci marea autoritate de care se bucura înaintea atâtor prieteni devotaţi, şi în faţa căreia erau nevoiţi să capituleze atâţi nemulţumiţi din umbră. Cutez să afirm că dacă în epoca ce a precedat isbândirea visului nostru de veacuri, politica revendicărilor noastre naţionale îşi mutase definitiv centrul de greutate la Arad, faptul în mare parte este a se atribui şi acestei complexe personalităţi.

A trecut un an dela moartea lui Vasile Goldiş, şi pe măsura în care timpul înaintează, golul rămas în urma lui îl simţim tot mai dezolant. In vremurile noastre de astăzi când o acută criză de autoritate fărîmiţează energiile, necesitatea unui îndrumător de talia lui se vădeşte la toate ocaziile. Ne trebuieşte un cult al lui Vasile Goldiş, care să ne oţelească sufletele şi să ne disciplineze voinţele în faţa evenimentelor ce se precipită de pe o zi la alta. Comemorarea de astăzi, care dorim să devină o tradiţie, are menirea să pună temeliile acestui cult. Iar până la turnarea în bronz a robustei sale figuri daco-romane, acest interior modest care se inaugurează astăzi, va reaminti pelerinilor pioşi, deodată cu evocarea celei mai sbuciumate epoci din trecutul nostru, pe neînfricatul cârmaci, aşezat de providinţă în centrul acestor istorice clipe ale neamului.

Copleşiţi de noianul amintirilor care ne fac astăzi să-l simţim atât de apropiat de sufletele noastre, să ne închinăm cu pietate memoriei lui, legându-ne cu jurăminte de-a veghia cu sfinţenie la păstrarea intactă a scumpei sale moşteniri.

Alte cuvântări

D. dr. Cornel Radu, din partea Institutului Social, aduce omagii sociologului care a fost Vasile Goldiş. Acesta, deşi n'a avut nici o legătură cu Institutul Social, totuşi a fost omul care a ţinut să fie la curent cu toate realităţile vieţii noastre şi prin aceasta, nu numai că s'a încadrat în rândul sociologilor, dar a precedat scopul pentru care a fost înfiinţat acest institut.

Cuvântul „Ligei Antirevizioniste"

Din partea ligei antirevizioniste secţia Arad, dr. Aron Petruţiu, rosteşte următoarea cuvântare:

Prea Sfinţite!
Doamnelor şi Domnilor,

Este prea adevărat, că prin faptele din viaţă se trăieşte şi după moarte. Acest adevăr ne-a strâns astăzi între aceste ziduri, de unde acum un an lacrimile întregului Neam românesc au însoţit la lo-

(Continuarea în pag III.)

Cinematog

CENTRAL

Programul de azi:

In vârtej dragost

Nancy Carroll, John Boles.

Reprezentaţiile la orele 5, 7.15 şi 9.15

Preţuri normale.

CORSO

Premieră!

Programul de azi!

La orele 5, 7¼, şi 9

Opereta lui Lehár.

Regia: Carl Lamac.

Jarmila Novotna, Hans Heinz Bollman

Frasquit

Charlott Daudert, Heinz R mann, Hans Mosor. — F. hár dirijează personal orch tra filharmonică vieneze

SELECT

(Crucea Roşie)

Programul de azi!

Tripla enigm

William Powell, Mary Astor.

Reprezentaţiile la orele 5, 7.15 şi 9.15

Taxele de intrare: Lei 8, 10, 15 şi 20, inclu timbrul aviaţiei.

URANIA

Deodată cu străinătatea

Programul de azi:

la orele 5, 7¼ şi 9¼.

Moartea în vacanţă

Trei nopţi de dragoste fie binte a Morţii, cu muritor

Frederic March, Eveline Veneble, Kent Taylor.

ELISABETA

(Crucea Roşie)

Program dublu:

12—15 Februarie

1.

Detectiv în noaptea nunţii

Elga Brink, Hermann Teelman Harry Hardt.

2.

Şapte zile pe ocean

(Infernul pasiunii)

George Benett, Zitta Johann.

Inceptul la 5½ şi 8½.

Inceputul în sărbători la ora 3, 5½, şi 8½.

Preţurile: 18, 16 şi 11 lei inclusiv toate taxele. Duminecă matineu lei 8 Reprezentaţie continuă. Intrarea publicului admisă în pauze.

În memoria lui Vasile Goldiș

Românimea recunoscătoare actelor lui patriotice a ținut să-l comemoreze Duminecă așa cum se cuvine

(Urmare din pag. II-a)

al de veci corpul răpus de boală lui Vasile Goldiș. Căci am venit ici, nu atât pentru a ne îndeplini datoria de recunoștință față de memoria aceluia, care o jumătate de veac și-a împletit fiecare zi, scursă din viața sa, cu durerile și cu aspirațiile Neamului românesc, ci mai ales pentru că am fost chemați de sufletul lui mare, care s'a suprapus morții.

Aceste simple obiecte, cu cari marele ctitor al României Mari s'a înconjurat în viață, trec astăzi în rândul scumpelor relicvii naționale. In zile grele și în momente de încercare, prin ele, sufletul lui Vasile Goldiș ne va împrumuta înțelepciune, curaj și voință, îndrumându-ne pașii pe cărările victoriei, pe cari el în vremuri de restiște le-a bătătorit de atâtea ori, exclusiv în folosul Neamului.

Doamnelor și Domnilor! Sunt fericit, că modestei mele persoane i-a dat însărcinarea să prezinte Steindardul Ligii Antirevizioniste române la această solemnitate, în ziua uriașului trecut al lui Vasile Goldiș, pe care, a avut cinstea să-l numere în primul loc între președinții de onoare ai săi, alături de cei din doi tovarăși de luptă ai săi: regretatul Dr. Ștefan Cicio Pop și Dr. Ioan Suciu. Căci mi se deschide ocaziunea potrivită, să adaog la nelimitatul volum de crez românesc, al acestei camere, ceva din testamentul politic al lui Vasile Goldiș, pe care va trebui să îl-l imprimăm cu toții în suflete și să-l executăm până la pragul mormântului.

Delegați de către Comitetul de organizare, l-am cercetat pe Vasile Goldiș în seara zilei de 28 Noembrie 1932 împreună cu d. dr. Silviu Moldovan, decanul Baroului avocaților din Arad, spre a-l invita la prima adunare publică antirevizionistă, ce s'a ținut în Arad la 1 Dec. 1932. Deși chinuit de grancena boală, ne-a primit în locuința sa din str., care azi îi poartă numele și ne-a spus: „Vă mulțumesc din suflet, că în boala mea grea, care m'a fixat la pat, v'ați adus aminte de mine... Dacă însă voi ajunge ziua de poimâine, dacă va trebui să mă ducă chiar pe targă, eu voi fi la adunare și cer dela Dumnezeu numai atâta putere, ca să pot spune și eu fraților mei români câteva cuvinte, iar dacă nu m'ași putea ridica depe targă, cel puțin să văd și eu adunarea..., și apoi... slobozește Doamne pe robul tău..." Dumnezeu i-a ascultat rugăciunea și Vasile Goldiș a venit la adunarea dela 1 Dec. 1932 și a vorbit.

L-am văzut încăodată și pentru ultima oară, pe Vasile Goldiș tot la el acasă la un an mai târziu într'una din primele zile ale lunei Decemvrie 1933, ca să-i cer sfatul din încredințarea organizației patriotice „Străjerii României" privitor la înființarea Ligii Antirevizioniste în Arad, după sugestiile D-lui Stelian Popescu, publicate prin ziarul „Universul" dela 23 Noemvrie 1933. Nu mă așteptam, să pot fi primit, căci știrile răspândite în oraș erau foarte alarmante și de câteva ori se vestise, c'ar fi intrat în agonie. M-a primit totuși, deși fața ca și vocea lui demonstrau prea evident, că Vasile Goldiș este deja în pragul mormântului.

După ce i-am expus gândurile și intențiile noastre (de față era și d. dr. Liviu Tămășdan), campionul nici odată doborît, al luptelor naționale din Transilvania, înfrângând boala, ce-l mistuia, pe un ton ridicat și apăsat mi-a spus: *„Faceți-o... Dumnezeu să vă ajute! Și să știți, că antagonismul dintre noi și unguri este atât de profund, că o împăcare cu ei este exclusă.* Cel puțin atâta vreme cât nemeșii au în mână destinele Ungariei. *Frontierele ne sunt serios amenințate. Dacă nu veți griji, le veți pierde!...."*

Doamnelor și domnilor astăzi, când inaugurăm aci cultul pentru Vasile Goldiș, nu putem avea altă cerere mai ferbinte către Atotputernicul Dumnezeu, decât, ca să ne deschidă mințile și să ne încălzească inimile, ca să putem înțelege și urma testamentul politic al lui Vasile Goldiș...

Arad, la 10 Februarie 1935.

Omagiul adus de partidul național-agrar

D. prot. dr. Nicolaie Popovici, aduce omagiul partidului național-agrar, în care în ultimul timp, Vasile Goldiș, a activat, alături de cântărețul neamului, Octavian Goga. Omagiază memoria luptătorului național și creștin, care a fost Vasile Goldiș, atât sub stăpânirea ungurilor cât și de atunci încoace.

Două telegrame

D. Ascaniu Crișan, președintele despărțământului Arad, al „Astrei", citește telegramele primite din partea d-lor dr. Ioan Suciu, și dr. Mihai Gropșianu, vechi tovarăși de luptă ai lui Vasile Goldiș, cari sufletește sunt și ei la comemorare, deși imprejurări vitrege i au împiedecat să participe la această pioasă serbare.

Cuvântul oficialității

După aceste, d. prof. dr. Lazăr Nichi, directorul Palatului Cultural, pe care Vasile Goldiș, l-a ajutat, moralicește și materialicește, de câte ori a avut ocazia, rostește o scurtă cuvântare. D. dr. Lazăr Nichi, spune, că pentru prima și ultima dată, sub ministerul lui Vasile Goldiș, pinacoteca Palatului Cultural, a primit opre de artă românească reprezentativă, din colecția Statului. Aduce omagii și exprimă satisfacție, că instituției de sub conducerea sa, îi este dat să adăpostească încăperea care prin mobila din ea amintește pe acela în care Vasile Goldiș și-a depănat gândurile.

■

D, dr. Ion Ursu, președintele comisiei interimare, prezintă omagii în numele municipiului, și preia camera „Vasile Goldiș".

Camera „Vasile Goldiș"

Și după ce toate aceste au luat sfârșit, asistența a defilat pe dinaintea camerei „Vasile Goldiș".

Aici, pe birou, o biblie veche, cu scoarțe negre roase de vreme, tocul de aur și alături, o glastră cu flori; lângă acestea, o etajeră cu cărțile favorite; în fund, un dulap-bibliotecă, plin cu cărți, în spatele biroului, decorațiile, iar pe pereți, decretele decorațiilor, fotografii din diverse momente însemnate din viața lui Vasile Goldiș. Pe peretele din dosul biroului, portretul în uleiu al marelui bărbat de Stat, tronează asupra întregei camere.

Mulți au fost aceia cari s'au oprit, înaintea camerei, pentru câteva momente de pioasă reculegere.

La cimitir

Dela Palatul Cultural, familia și o parte din asistență, în mașini particulare și două autobuse, puse la dispoziție de municipiu, s'a îndreptat, în pelerinaj, la cimitirul „Eternitatea", la locul, unde Vasile Goldiș, doarme somnul de odihnă veșnică a drepților. Acolo, părintele C. Turicu, a celebrat un scurt serviciu divin, rostind și câteva cuvinte, în care spune că Vasile Goldiș trebuie să fie izvorul nostru de putere în slujba neamului.

Pelerinajul, s'a încheiat prin câteva momente de pioasă evlavie, păstrate de întreaga asistență, după care, cu aceleași mijloace de locomoțiune, s'a înapoiat în oraș.

Conferința d-lui profesor Silviu Dragomir

După masă, la ora 5, în sala de conferințe a Palatului Cultural, în fața unui public, care ocupase și ultimul loc, d. prof. Silviu Dragomir, unul dintre intimii lui Vasile Goldiș, a rostit următoarea conferință, pe care o redăm în rezumat: *Vasile Goldiș reprezintă una dintre marile figuri ale întregirei naționale.*

Intr'o expunere biografică, două epoci distincte vor trebui subliniate în viața sa: tinerețea și anii dăscălieî deoparte, epoca luptelor politice de altă parte.

Nu s'ar putea spune că d. V. Goldiș din tinerețe ar fi fost predestinat să devină luptător politic. Fiul de preot din Cermeiu a fost dat la școală străină ca să lupte, până la obținerea diplomei de profesor, cu influența culturei ungurești. El era însă conștiu că fatalitatea vitregă l-a împiedecat a se cultiva în limba proprie și a se adânci în cultura poporului său. De aceea, dupăce și-a terminat examenele, s'a pus pe lucru și ca tânăr profesor la Caransebeș, a învățat termenii gramatica, literatura și istoria noastră.

Sub raport politic, încă din epoca universitară și-a închegat o concepție politică solidă. El îndemna pe colegii săi să țină la solidaritatea națională, deoarece avem nevoie de orice român în marele răsboiu care a început cu tiranul de veacuri al poporului nostru.

Ca tânăr profesor la Caransebeș și Brașov, Goldiș intră'n intimitatea marilor naționaliști, generalul Traian Doda care l-a făcut secretarul său și a fruntașilor Diamandi, Manole și Ghiță Pop din Brașov.

Ani dearândul se mulțumește cu rolul de observator; numai din când în când trimite câte un articol la „Tribuna". Se amestecă pe urmă în luptele politice locale, alături de strălucita pleiadă de profesori care ilustrau atunci liceul din Brașov. Incetul cu încetul atacă subiecte politice, plasându-se alături de tribuniști, în opoziție însă cu direcțiunea „Gazetei" din Brașov. Goldiș începe la 1894 colaborarea la „Tribuna Poporului", care a apărut în Orăștie doi ani și s'a mutat apoi la Arad. Primul articol al primului număr, care anunța lupta pentru activismul politic era scris de Goldiș. El se îndrepta de-acum spre Arad, unde, alături de oamenii reprezentativi ai generației sale: V. Mangra, N. Oncu, M. Veliciu, Ștefan Ciceo-Pop, R. Ciorogariu și Ioan Suciu, creiază un centru al politicei românești de dincoace de Carpați, timp de două decenii.

Partea de merit ce-i revine lui Goldiș, e foarte însemnată. Naționalismul său nu se bazează numai pe instinct, ci se cristalizează într'o doctrină, pe care a constituit-o cu multă agerime și pricepere.

Nu după mult, după revenirea sa la Arad, după alegerea dela Dobra, luptători noui s'au adăugat la rândurile active. Goldiș și amicii săi, s'au înțeles cu tinerii din 1905 și împreună au decretat apoi, la conferința națională din Sibiu, modificarea politicei pasiviste.

Doctorul Ioan Rat numise mișcarea arădanilor „Un curent inițiat de câțiva tineri neexperți și câțiva ungureni incorigibili". Aceștia însă, inaugurând activitatea parlamentară, au arătat că activismul a fost o necesitate logică a momentului, o afirmare de energi.

Dupăce s'a lichidat acest proces a rămas incorigibilitatea arădană care a continuat lupta minuțios organizată, rezervându-și însă, ca un trofeu glorios, însăși conducerea politică a românilor de dincoaci de Carpați.

Rolul lui Vasile Goldiș câștigă de-acum în amploare. In 1905 nu candidează la alegerile parlamentare. In anul viitor însă este ales în circumscripția Radnei.

Succesele obținute au adus însă și îndatoriri grele acestor luptători. Politica de maghiarizare începuse atacuri mai strașnice împotriva naționalităților. Sub guvernul de coaliție s'au adus legile școlare ale lui Apponyi. Poporul român a prestat împotriva lor o luptă titanică. Moțiunile adunărilor poporului erau redactate în mare parte de Goldiș, și protestele Bisericii ortodoxe.

In timpul desbaterilor parlamentare el a ținut 20 de discursuri trezind și admirația dușmanilor săi.

Comitetul național al cărui vicepreședinte devenise, a profitat în aceeaș măsură de colaborarea sa. Declarațiile programatice și răspunsurile la mesaj cari fixau atitudinea principală a guvernului român față de politica guvernului ungar, erau, de obiceiu, redactate de el.

Rolul acesta al lui Goldiș era prea binecunoscut, când tineretul nerăbdător, sub conducerea lui Goga, începu a cere primenirea și intelectualizarea comitetului național. Lupta mare a dat-o tot Goldiș făcând un mare serviciu congresului național, prin salvarea solidarității. Dietonul inversat cu care salută împăcarea, la banchetul din Arad, „Si vis bellum para pacem", conțin o tragică realitate, o presimțire de care erau chinuiți și stăpânitorii de atunci. De aceea au urmat tratativele cu contele Tisa, începute în 1910, în prima lor fază de fruntașul român, dr. Ioan Mihu și continuate apoi în 1913—14 de comitetul național. Goldiș a luat parte la aceste tratative sfătuind pe Mihu la fiecare pas. El a redactat memoriul în care se fixa minimul postulatelor românești. Acest memoriu a fost luat ca bază și pentru discuțiunile din 1913—14. Deosebirea între punctul de vedere al guvernului ungurese și cel al comitetului național era prea mare pntru ca să se poată face împăcarea. Ele au fost un joc politic, o probă pe care partidul național român a prestat-o admirabil. Perfect de acord cu d. Iuliu Maniu, în prima fază a acestor tratative, Vasile Goldiș n'a fost de acord cu ceeace s'a făcut în faza a doua. Intelegerea s'a restabilit însă la ședința din Februarie 1914 când comitetul a primit în unanimitate rezoluția propusă de d. V. Goldiș, care cuprindea ruperea tratativelor.

Noua orientare a României a resimțit-o direcția „Românului" mai întâiu, care începe a desvălui lumii românești evenimentele ce se anunțau. Dramatica lor desfășurare după asasinarea lui Francisc Ferdinand, a dovedit că aprecierile sale n'au dat greș. De aceea comitetul partidului național, întrunit la Budapesta după isbucnirea răsboiului, a hotărît să întrerupă orice activitate politică, susținându-și însă programul și revendicările, cu neschimbată energie. Această măsură s'a dovedit a fi foarte prudentă. Ferind pe conducătorii românilor de greșeli, de aventuri și angajamente cari i s'au oferit încurând. Ele au fost însă refuzate, comitetul acoperindu-se tot timpul răsboiului într'un mutism semnificativ însă.

Precizarea atitudinei politice a românilor

In 1918 viața politică a românilor din Arad se reface devine tot mai frământată. Românii voiau să-și spună cuvântul în fața marilor prefaceri cari se pregăteau în monarhiile austro-ungare. Atunci scrise și Goldiș un articol în „Arádi Hirlap", în care-și spuse părerea asupra atitudinei românilor. Aurel Lazar din Oradea care citi acest articol, îl felicită pentru ideile exprimate și-i sugeră ideea să convoace comitetul național la Sibiu, pe ziua de 12 sau 13 Octombrie 1918.

La această întrunire comitetul să redacteze o declarație în care să se fixeze atitudinea poporului român. Fruntașul din Oradea îi trimitea lui Goldiș un formular de text. Goldiș citind acest formular, îi aprobă ideea, dar nefiind mulțumit cu redactarea, întoarse foaia și pe ciornă, turnă, ca dintr'un suflet, textul declarației care a fost primită neschimbată în adunarea din 1918.

Meritul inițiativei îi revine deci incontestabil, lui Aurel Lazar, a formulării atât de desăvârșite, lui Goldiș, iar d. Al. Vaida are meritul de a fi avut curajul să facă difuzarea acestei declarații în chiar parlamentul ungurese. De aceea, placa de marmoră care s'a fixat toamna trecută pe casa lui Aurel Lazar este o impietate pentru modul în care înfățișează pe V. Goldiș.

Rezoluțiunea dela Oradea este un act care premerge hotărîrilor dela Alba-Iulia. Una completează pe cealaltă fixând, amândouă, în mod neîndoielnic, dreptul națiunei române la deplină viață națională.

Acesta este rolul politic și partea de contribuție pe care a dat-o Goldiș la înfăptuirea actului unirii.

CINEMATOGRAF
TIMIȘOARA
„TIVOLI"
PROGRAMUL DE AZI
GRETL THEIMER
ȘI
IVAN PETROVICH
IN
FARMECUL VIENEI
după cunoscuta operetă
„ALT WIEN" de Johan Strauss

Stări şi fapte din Banat

Tot despre triumviratul de inesteţi ai Timişorii

Era de aşteptat că în chipul cel mai firesc să se adeverească afirmaţiile făcute de „Ecoul" triumviratului..

Acum să aibă obrazul (care de altfel nu le prea crapă de ruşine) să mai spună ceva!...

Dar să ne lămurim: Triumvirat înseamnă I. D. Ştefănescu de Sorbona, pictorul Aurel Popp de Satu-Mare şi încă un hibrid, expert în construcţii de ciment. Aceşti nepoftiţi domni erau cât pe aci să aibă cuvânt hotărîtor în viaţa culturală a Banatului, dupăce şi-au amestecat mâinile în estetizarea Timişorii. Săracă estetizare urbană!

După faimosul bust a lui V. Babeş, cu laurii pe sâni... ca o primadonă şi plasat magistral pe un soclu de ciment (ciment veritabil, ultima noutate în construcţie de monumente...), d. Popp de Satu-Mare era să mai împodobească Timişoara cu un bust. O nouă ruşine pentru bănăţeni, care să persecute zilnic pe fiecare cetăţan. Noroc însă cu comisia de recepţionare a bustului lui I. G. Duca, a înţeles că memoria marelui om de stat nu poate fi terfelită în aşa hal, de unul care se pretinde sculptor şi nu e nici măcar pictor. De unul care înţelege să pună în plin centru al Timişorii monstruozităţile sale pe cari le numeşte sculpturi şi să împestriţeze parcurile cu socluri de beton armat, de par'că ar construi un chiosc de ziare sau un W. C. public.

De altfel, am vrea să ni se spună cine a decretat pe A. Popp de Satu-Mare drept mare artist. Am vrea să ni se arate vreo publicaţie de artă din provincie şi din Capitală, care să fi scris măcar un fir despre Aurel Popp. Nicăeri şi nimeni n'a vorbit despre el, afară poate de d. Ştefănescu de Sorbona. Reclama şi lauda e de altfel reciprocă. Unul pentru altul, fiecare pentru interesele lui şi toţi împreună pentru pacostea Banatului. Asta e, mă rog, deviza triumviratului şi a apendicilor săi. Să fie sănătoşi cine îi ascultă şi le dă crezare! Şi să mai vie din ăştia cât mai mulţi, căci, vedeţi d-voastră, Banatul e Canaanul ţării Româneşti şi aici fiecare tâmpit găseşte fericirea ca în Arcadia.

Oamenii de bine însă au avut prilejul să se convingă de incapacitatea acestor nechemaţi. Cine a ascultat cuvântările domnului dela Sorbona şi-a putut da seama ce poate mintea acestui om.

Nu de mult într'o conferinţă ţinută la Timişoara vorbea ceva despre arhitectură (fiindcă dumnealui se pricepe la toate). Printre altele spunea ceva şi despre arhitectura bordeiului. Şi, ca să arate că bordeiul are uşă mică, a pus pe ţăranul nostru să iasă pe uşă. Mai întâi i-a scos căciula, o căciulă mare de tot. Asistenţa oarecum entusiasmată de acest obiect naţional — căciula — a aplaudat. D. dr. de Sorbona văzând acest succes neaşteptat, s'a gândit că e bine să nu-l maiscoată pe bietul ţăran din bordei deodată ci în rate... Şi i-a scos întâi căciula, pe urmă mustăţile, cojocul, ţitarii şi la urmă de tot, opincile. Dar asistenţa văzând această fărâmiţare a bietului ţăran, n'a mai aplaudat (ce nerecunoscătoare!) O fi văzut şi o fi învăţat el domnul conferenţiar astea, pe la el pe acasă ori la Sorbona, la noi însă, ţăranul e mândru şi întreg, mai întreg chiar decât priceperea domnului conferenţiar.

Tot d. Ştefănescu I. D., într'o altă conferinţă, cu o zi mai înainte, (a ţinut două la Timişoara), arătând ce sume fantastice s'au cheltuit cu pictarea bisericilor la noi în ţară, în ultimii ani şi infiera nepriceperea zugravilor, prea puţin pregătiţi pentru a face o asemenea muncă. Iar când s'a discutat transformarea şcoalei de Arte-Frumoase din Timişoara, în şcoală de pictură bisericească (asta după dorinţa d-lui Ştefănescu et comp), profesorii Şcoalei de Arte-Frumoase competenţi a se pronunţa, au spus:

Ideia nu e rea, dar nu înţelegem dece trebue desfiinţată actuala şcoală de arte-frumoase, şi dece nu ar putea fi complectată cu o secţie de specializare în pictura religioasă. Pentrucă în primul rând e necesară o pregătire superioară şi serioasă în domeniul artei, iar după aceasta cei ce se vor simţi atraşi spre pictura bisericească să aibe unde se specializa. Numai astfel vom putea avea cu adevărat elemente bine pregătite şi în acest domeniu. *La cari d. Ştefănescu a răspuns:*

— Da de unde, îi vom aduce d-le dela sat şi îi învăţăm să picteze...

Bine, dar atunci cum rămâne cu înfierarea adusă zugravilor?

Crede dânsul că acei băeţi dela sat vor putea fi mai mult decât nişte simpli zugravi? Crede dânsul că fără o pregătire (anterioară şcoalei de arte frumoase), aceştia vor putea ajunge să priceapă în chip artistic-filozofic arta în genere şi arta religioasă? Ce zici d-le dr. dela Sorbona?

Iată că oameni de teapa acestora, incompetenţi şi lipsiţi de orice scrupulozitate, cari n'au nimic comun cu Bănatul; oamenii aceştia au ajuns să dea directive şi să fie ascultaţi. Totuşi, lumea s'a trezit la timp.

Şarjele conferenţiarului dela Sorbona-Agapia, nu mai prind. Aurel Popp de Sătmar şi-a spus cuvântul cu bustul nereuşit a lui I. G. Duca.

D. Emil Grădinariu, reîntorcându-se dela Satu-Mare şi-a dat raportul, care îi face cinste şi dovedeşte încă odată competinţa şi înţeleapta d-sale pricepere. La fel Comisia interimară şi-a însuşit acest raport cuvânt de cuvânt.

Domnilor sunteţi demni de toată lauda. Toţi oamenii de bine şi întreagă opinia bănăţeană vă este şi vă va fi recunoscătoare!

Dar mai este mult de făcut, ca să se repare tot răul cauzat în scurtă vreme de aceşti nechemaţi incapabili!

Intâmplări din Timişoara

O moarte suspectă...

La locuinţa d-lui Deziderіu Schneider, din b-dul Cetăţii Nr. 38, a murit subit, Sâmbătă seara, d-şoara Hendel, de 28 de ani.

Ea era logodită cu d. D. Schneider şi venise dela Lugoj, spre a-l vizita, la 2 Februarie.

Din cercetările făcute de medicul circumscripţiei respective, reese, însă, că moartea nu pare de loc a fi naturală, ci mai degrabă poate fi vorba de o sinucidere cu otravă.

...şi una subită

O moarte cu adevărat subită şi naturală, a avut-o ziuaşul Ion Franyó, de 47 de ani, pe când se afla în restaurantul lui Adam Focht, din strada V. Alexandri.

Aceasta s'a întâmplat Duminecă seara.

Cadavrul a fost transportat la spitalul de stat.

Incăerare

Tot Duminecă seara, după un chef, indivizii Ştefan Mocanu, din strada I. C. Brătianu Nr. 28, şi Ion Erdélyi, din comuna Fratelia, strada U Nr. 35, au băut în cârciuma lui Gubi Armin, din strada Cosminului, pe Wiliam Goltenfeld, rănindu-l la cap.

Rănitul a fost ridicat de salvare şi transportat la sanatoriul Bega.

Incendiu

Sâmbătă seara, a isbucnit un incendiu la prăvălia comerciantului Ioan Balint, din strada 3 August. Focul a luat naştere dela o sobă.

Pompierii, sosiţi în grabă, au reuşit să localizeze incendiul înainte de a lua proporţii.

Pagubele sunt de câteva mii lei.

Un furt...

Cetăţeanul Iosif Hertzel, domiciliat în strada C. Porumbescu la Nr. 89, pe când lipsea de acasă, a fost victima unui furt.

Hoţul s'a introdus în casă cu ajutorul unor chei potrite şi a furat un patefon, un aparat fotografic, mai multe bijuterii, suma de 400 lei şi 6 pengő.

O desminţire

a ştirilor alarmante, debitate de ziarele minoritare

Chestura poliţiei din Timişoara dă cea mai categorică desminţire ştirilor alarmante debitate de ziarele minoritare „Friss Ujság" şi „6 órai ujság".

Primul, „Friss Ujság", a publicat un articol pe trei coloane, în care scria că d. Carol Litera, — controlorul financiar care s'a sinucis nu de mult — ar fi fost asasinat de un coleg de al său. Ba, ceva mai mult, că presupusul asasin a şi fost arestat şi eliberat apoi, după trei zile.

Adevărul, însă, e că n'a fost nici un moment vre-o bănuială că dr. Carol Litera nu s'a sinucis. Din această pricină, chiar în ziua întâmplării afacerea a fost clasată, din ordinul procurorului.

Şi al doilea ziar, „6 órai ujság", a scris, Sâmbătă, că depe podul deasupra canalului Bega, care duce spre Iosefin, s'ar fi aruncat în apă un bărbat şi o femeie, legaţi împreună cu o funie.

„Ambii sinucigaşi au murit înecaţi", acesta e sfârşitul reportajului stors din materia cenuşie, anormală, a reporterului ungur.

Şi în acest caz, adevărul e... că nu-i adevărat nimic din ce s'a scris. Totul nu-i decât fantezie.

Iată cum ştiu să-şi informeze cititorii fiţuicele ungureşti.

Urmarea va fi că ambele ziare vor fi deferite Consiliului de război.

Informaţiuni

ABONAMENTE:

Lei 500 pe an, 275 pe 6 luni, 150 pe 3 luni.

Pentru bănci, cafenele, industrii, toate instituţiile particulare şi administraţiile publice: lei 1500 anual

„Ecoul" poartă data apariţiei şi nu a zilei următoare.

Redacţia noastră pentru Banat este în Timişoara, Hotel „Ferdinand", camerele No. 21 22. Telefon 96.

BUCUREŞTI (prin telefon). D. dr. C. Anghelescu, ministrul Instrucţiunii, a desminţit aseară toate declaraţiunile ce i s'au atribuit în legătură cu o eventuală dimisie a d-sale, declarând că nici prin gând nu i-a trecut să dimisioneze.

Asociaţia sportivă „Gloria" din Arad, aranjează în ziua de 13 l. c., la orele 20 precis, un mare concurs de patinaj împreunat cu serbări organizate pe patinoarul din parcul „Eminescu".

Programul acestor serbări este următorul:

1. Concurs de dexteritate pentru băeţi şi fete până la 15 ani. Concursul durează trei minute.
2. Concurs de patinaj artistic femenin. Exerciţii obligatorii şi 4 minute patinaj liber.
3. Idem, pentru bărbaţi, pe timp de 5 minute.
4. Concurs de patinaj artistic, dublu mixt, 5 minute.
5. Cabaré... glacial. Concursuri comice etc.

După terminarea concursului urmează, dans în sala mare a pavilionului.

Comitetul concursului se va îngriji ca onoratul public să se distreze cât mai bine.

Inscrierile pentru concurs se vor face în biroul patinoarului până în ziua concursului la orele 19. Taxa de înscriere e de 20 lei pentru o probă.

Circulaţia trenurilor a început să se mai normalizeze în regiunea apuseană a ţării.

Din gara Arad, cu excepţia trenului dela Brad, care a sosit aseară cu o întârziere de 70 de minute, toate celelalte trenuri au sosit şi au plecat cu întârzieri între 5 şi 20 minute.

In ziua de 15 Februarie va începe în întreaga ţară ofensiva agricolă. Această ofensivă va începe prin conferinţe la prefecturile de judeţe, organizate de către comitetele agricole judeţene.

Duminecă a murit din cauza complicatiilor date de gripă elevul Fărcăşan Pavel dela Şcoala de Arte şi Meserii din Arad. Era unul dintre cei mai buni elevi ai Şcoalei.

Joi, 14 l. c., la orele 18, în sala festivă a liceului „Moise Nicoară", se va ţine a doua şedinţă din seria anunţată de către Institutul Social Banat-Crişana.

Va conferenţia d. Imbigeanu despre „Viaţa administrativă a satelor de pe frontieră.

Comitetul roagă onoratul public să participe în număr cât mai mare la această conferinţă instructivă.

ROMA, 11 (RADOR). — palatul „Veneţia" a fost nat astăzi acordul asu schimbării regimului vo din Sarre.

La ceremonia serbăr participat şi d. Musso Au mai participat min Germaniei şi Franţei la ma, baronul Aloisi şi ex ţii francezi şi germani ve dela Basel.

Sâmbătă seara a avut lo Cercul Românesc un reuşit al profesorilor secundari Arad.

Printre participanţi au remarcaţi d-nii: Ion Ursu, Popa, R. Bejan, Albon, Alexandrescu, Săbău, jud. ger, maior Ionescu, căp. G Ioan, d. insp. gen. al Mu P. Popescu etc., etc.

In ziua de 9 Februarie s adunat în Căminul de u nici din Timişoara, fo cercetaşi din războiul în girei neamului, cari în p zent au diferite ocupaţ în Banat, spre a const **Subcentrul Banat".**

Erau prezenţi d-nii Ata sie Popoviciu directo şcoalei normale, căpit. Co stantin Pavelescu, Se Ghiţulescu ziarist, Tules Emil funcţionar, locoten Vlădescu I. din Reg. 17 Lugoj, sublocotenent Gri riu Ioan, locotenent Zam Iancu, locotenent Mor Gh., Zota Ioan, funcţion Uroşeviţeanu Constan funcţionar; Ionescu Io Stânculescu Dumitru, pro sor; căpitan Gheorghiu Io căpitan Pârvulescu, Lu locotenent Vasilescu Du triu, D. Dumitrache, ziar locotenent Câmpianu.

La deschiderea şedinţei proclamat preşedinte de v stă d. prof. Popovici A. ca mulţumeşte şi salută adu rea dând cuvântul d-lui U şeviţeanu. D-sa citeşte ad sa centrului şi statutele a ciaţiei cercetaşilor din r boi, conchizând la constit rea subcentrului Banat.

La conducerea acest subcentru au fost aleşi a în comitet prin aclama domnii: Preşedinte Popov Atanasie directorul şcoa normale, vice-preşedinte c pitan Pavelescu Constant secretar Ionescu Ioan, cas Uroşeviţeanu Constant cenzori: locotenent Zam Iancu şi Sever Ghiţulesc ziarist. S'a hotărît ca act de constituire şi proces verbal al adunărei să înaintat centrului pentru probare.

La sfârşitul adunării s expediat următoarele te grame:

M. S. Regelui Carol al II lea: „Cercetaşii din război întregirei neamului adun azi în Timişoara şi constit iţi în „Subcentrul Bana îşi îndreaptă primul lor gâ către Marele Comanda şi depune la picioarele Tr nului întregul lor devo ment de credinţă şi jert Gata ori când". Popovici A tanasie, profesor.

D-lui general adjutant B rindei, preşedintele asoci ţiei cercetaşilor de război „Foştii cercetaşi din ră boiul de întregire adun azi în Timişoara constitui în „Subcentrul Banat" vă sigură de cele mai frumoas sentimente de devotamen Gata ori când". Preşedint Atanasie Popovici, profes

Tipografia Lovrov & Co. Arad